

Debrecen, 1774.

1. Jer, mind-nyá - jan ö - rül - jünk, És szí-vünk - ben

vi - gad - junk, Mert szü - le - tett Úr Jé - zus né - künk. P.A.

2. Kit az Atya Úr Isten, / Könyörülvén emberen, / Elbocsáta teljes időben.

3. Elhagyá gazdagságát, / Véghetetlen országát, / Hogy éretünk adja őmagát.

4. Ő életnek adója, / Szívek vigasztalója, / Lelkünk megvilágosítója.

5. Azért jöve, hogy éljünk, / Isten kedvébe essünk, / Érdemből kegyelmet nyerjünk.

6. Nagy szeretet mindenhez, / Hogy Isten emberekhez / Jöve, fertelmes bűnösökhöz.

7. Akik benne nem bíznak, / Sőt bízni sem akarnak, / Örök halállal mind meghalnak.

8. Mi azért e felségben, / Emberré lett Istenben: / Higgyünk mi egy reménységünkben.

Nagyvárad, 1566.